USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **E. V.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,** se sídlem Zborovská 11, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2020, č. j. 106284/2020/KUSK, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 55 A 101/2020, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Krajskému soudu v Praze (dále „krajský soud“) žalobce (dále „navrhovatel“) podal dne 19. 4. 2021 návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který odůvodnil tím, že při nahlížení do soudního spisu zjistil, že ve spise nebyl od 10. 12. 2020 v délce téměř 5 měsíců učiněn žádný úkon; přestože všechny důkazy včetně vyjádření žalovaného a replik byly již doloženy, nebylo dosud rozhodnuto. Dále navrhovatel uvádí argumenty stran hmotně právního posouzení věci samé. Vzhledem k tomu, že tyto argumenty jsou pro posouzení toho, zda v řízení dochází k namítaným průtahům, zcela nepodstatné, Nejvyšší správní soud nepovažoval za nutné je dále zmiňovat a komentovat.

[2] Návrh byl v souladu s § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích postoupen Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 4. 2021 spolu s vyjádřením soudkyně zpravodajky, která uvedla, že návrh považuje za nedůvodný; žaloba byla u soudu podána dne 14. 9. 2020, následně byly provedeny veškeré nezbytné procesní úkony, naposledy byla dne 10. 12. 2020 zaslána žalovanému replika navrhovatele k vyjádření žalovaného; dále uvedla, že se nejedná o věc dle § 56 odst. 1 - 3 s. ř. s., která by měla být projednána a rozhodnuta přednostně, přičemž žádný důvod pro přednostní projednání navrhovatel neuvedl a soudem nebyl takový důvod ani shledán. Podotkla rovněž, že věci navrhovatele předchází desítky věcí starších, přičemž věci jsou vyřizovány dle pořadí, v jakém soudu napadly.

[3] Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti tvrzené navrhovatelem, jakož i ty uváděné soudkyní zpravodajkou rozhodujícího senátu, přitom zjistil, že mají oporu v soudním spise, který byl předložen.

[4] Návrh není důvodný.
[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[6] Nejvyšší správní soud již několikráte ve své judikatuře konstatoval, že průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[7] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu krajského soudu dospěl k závěru, že soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, soud se věcí bezprostředně po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

[8] Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, některá z nich již připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu. O takový případ se však, jak Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu ověřil, v dané věci nejedná.

[9] Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích, pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází. Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedený postup krajského soudu neshledal návrh důvodný, proto jej zamítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu